

تأثیر داروهای یونوفور ضد کوکسیدیوز سالینومایسین و لازالوسید بر ترکیب لاشه، تری گلیسرید و کلسترول پلازما و خاکستر استخوان ران جوجه‌های گوشتی

یحیی ابراهیم‌نژاد و جواد پوررضا^۱

چکیده

اثر داروهای یونوفور (سالینومایسین، لازالوسید و نسبت ترکیبی آنها) بر ترکیب لاشه جوجه‌های گوشتی، و نیز ارتباط این داروها با سه سطح متیونین، در ۱۲۱۵ قطعه جوجه یک روزه گوشتی تجارتمی (آرین)، شامل ۸۱ گروه و ۱۵ قطعه در هر گروه آزمایش گردید. این آزمایش در چارچوب طرح پایه کامل تصادفی، به صورت آزمایش فاکتوریل ۳×۳×۳ شامل سه نوع دارو با سه سطح (صفر، سطح توصیه شده و ۱/۵ برابر سطح توصیه شده) و سه سطح متیونین (صفر، ۰/۱٪ و ۰/۲٪) مورد تجزیه آماری قرار گرفت. نتایج نشان داد که اثر جنس در کلسترول و تری‌گلیسرید پلازما، درصد خاکستر استخوان و درصد چربی حفره شکمی معنی‌دار ($P < 0/01$) است. نوع دارو اثری بر صفات مذکور نداشت. سطح دارو درصد خاکستر استخوان، درصد لاشه خالص و درصد چربی حفره شکمی را به طور معنی‌داری (به ترتیب در سطح ۰/۰۱، ۰/۰۱ و ۰/۰۰۱) تحت تأثیر قرار داد. هم‌چنین، سطح متیونین به طور معنی‌داری ($P < 0/01$) بر کلسترول و تری‌گلیسرید پلازما تأثیر گذاشت. اثر متقابل نوع دارو و سطح دارو بر کلسترول و تری‌گلیسرید پلازما معنی‌دار ($P < 0/01$) بود. اثر متقابل سطح دارو و متیونین بر کلسترول و تری‌گلیسرید معنی‌دار ($P < 0/01$) گردید. از این نتایج چنین دریافت می‌شود که سطح این داروها ترکیب لاشه جوجه‌های گوشتی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، و مکمل متیونین تأثیری در تعدیل اثر این داروها بر ترکیب لاشه ندارد.

واژه‌های کلیدی: یونوفور، سالینومایسین، لازالوسید، جوجه‌های گوشتی، کلسترول، تری‌گلیسرید، خاکستر استخوان، لاشه خالص، چربی حفره شکمی، متیونین

مقدمه

«یونوفور» مشتق از دو واژه یونانی Ioon به معنی در حال رفتن و Phoreo به معنی حمل و نقل، نام کلی فرآورده‌های تخمیری انواع گونه‌های استرپتومایسین می‌باشد. این فرآورده‌ها به واسطه

تأثیرشان بر انتقال انرژی در میتوکندری شناسایی می‌شوند (۱۳). این داروها آنتی‌بیوتیک‌های منوکربوکسیلیک پلی‌اتری می‌باشند، و اسیدهای آلی هستند که مقادیر pka آنها در دامنه

۱. به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و استاد پرورش طیور، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

۲. نتایج مربوط به وزن بدن، مصرف خوراک، ضریب تبدیل غذا، مصرف آب، رطوبت بستر و تلفات در مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، جلد چهارم، شماره اول، بهار ۱۳۷۹ به چاپ رسیده است.

از روابط پیچیده و عوامل خاص مدیریتی، در فراهم نمودن شرایط بروز این ناهنجاری‌های پا باشد (۲). وارد و همکاران (۱۵) به این نتیجه رسیدند که موننسن خاکستر و کلسیم استخوان ساق جوجه‌های سالم را، که با ۱۲۱ قسمت در میلیون موننسن مداوا شده بودند، نسبت به گروه شاهد تحت تأثیر قرار نداده است.

بارتو و جنسن (۳) گزارش نمودند که اثر موننسن بر غلظت کلسترول پلاسما معنی‌دار بوده، و با افزایش سطح موننسن از ۱۰۰ به ۲۰۰ قسمت در میلیون، افزایش چشم‌گیری در مقدار کلسترول پلاسما مشاهده شده است. آنها ذکر کرده‌اند که مکانیسم اثر این دارو بر سوخت و ساز کلسترول به خوبی روشن نیست.

هدف از این پژوهش اثر دو نوع داروی یونوفور و مخلوطی از این دو دارو بر ترکیب لاشه جوجه‌های گوستی، و نیز بررسی اثر مکمل متیونین بر تغییرات احتمالی لاشه ناشی از به کارگیری این داروها، و ارتباط آنها با مکمل متیونین است.

مواد و روش‌ها

در این آزمایش از ۱۲۱۵ قطعه جوجه نر و ماده یک روزه گوشتی تجارتي آرین استفاده شد. جوجه‌ها به ۸۱ گروه ۱۵ قطعه‌ای، به صورت تصادفی تقسیم گردیدند. جوجه‌های مورد آزمایش در قفس‌هایی به ابعاد ۲×۱ متر مربع در بستر نگهداری شدند، و از تراشه‌های چوب به عنوان بستر استفاده گردید. در هر یک از قفس‌ها از یک آبخوری و یک دانخوری معمولی استفاده به عمل آمد. در طول دوره آزمایش، غذا و آب به صورت آزاد در اختیار جوجه‌ها قرار گرفت.

آزمایش از سن یک تا ۵۶ روزگی ادامه داشت، و در چارچوب یک طرح کاملاً تصادفی، به صورت فاکتوریل ۳×۳×۳، با سه تکرار برای هر گروه انجام شد. سپس برای به دست آوردن اثر جنس، پس از پایان آزمایش به صورت فاکتوریل ۳×۳×۳×۳ تجزیه شد. عامل‌های موجود در این

و در حد گسترده‌ای برای کنترل و پیش‌گیری بیماری کوکسیدیوز، در صنعت پرورش طیور به کار می‌روند. داروهای یونوفور ضد کوکسیدیوزی که تا به حال شناخته شده است شامل موننسن، سالینومايسين، لازالوسید، ناراسین مادورامایسین و سمدورامایسین می‌باشد. در ۲۰ سال گذشته، داروهای یونوفور ضد کوکسیدیوز به طور گسترده‌ای بیش از دازوهای دیگر مورد استفاده قرار گرفته‌اند، زیرا ثابت شده که آنها سودمندترین مواد در کنترل علایم بالینی کوکسیدیوز هستند. ولی گزارش شده که از نظر تغذیه‌ای باید دقت زیادی در انتخاب این داروها نمود، زیرا در شرایط خاصی بر رشد، مصرف خوراک، میزان قابلیت استفاده از نمک‌ها، نیاز اسید آمینه‌های گوگردار و سوخت و ساز پرنده اثر می‌گذارند (۲، ۸، ۱۱ و ۱۳).

دامرون و همکاران (۵) اختلاف معنی‌داری در مقدار چربی حفره شکمی پرنده‌گانی که ۷۵ قسمت در میلیون لازالوسید و ۹۹ قسمت در میلیون موننسن دریافت نموده بودند، نسبت به گروه شاهد مشاهده نکردند. متزله و همکاران (۱۰) اختلاف معنی‌داری بین درصد رطوبت لاشه، لیپید، پروتئین یا خاکستر، در تیمارهای مداوا شده با ۱۰۰ یا ۱۲۰ قسمت در میلیون موننسن، نسبت به گروه شاهد ندیدند، ولی چربی حفره شکمی جوجه‌های درمان نشده نسبت به جوجه‌های درمان شده با موننسن بیشتر بود، و این کاهش نسبی چربی شکمی را به کاهش رشد ایجاد شده در اثر موننسن نسبت دادند. این نتایج گویای این است که داروهای ضد کوکسیدیوز تجویز شده به جوجه‌های در حال رشد، ممکن است عملکرد تولیدی لاشه را تحت تأثیر قرار دهند.

گزارش شده است که در هنگام مصرف داروهای یونوفور ضد کوکسیدیوز، موارد بیشتری از ناهنجاری‌های پا مشاهده می‌شود. در بوقلمون نیز با مصرف یونوفور، موارد بیماری تشدید شده است، هر چند که به طور معمول در جوجه‌های گوشتی که این داروها را دریافت نکرده‌اند، نیز ناهنجاری‌های پا ملاحظه شده است. بنابراین، اثر این داروها ممکن است بخشی

آزمایش شامل جنس، سه نوع دارو (سالینومایسین^۱، لازالوسید^۲ و سالینومایسین + لازالوسید به نسبت مساوی)، سه سطح دارو (صفر، سطح توصیه شده و ۱/۵ برابر سطح توصیه شده)، و سه سطح متیونین (صفر، ۰/۱ و ۰/۲ درصد جیره) بود.

تیمارها شامل ۲۷ جیره بودند (جدول ۱) که برحسب سن (آغازین، رشد و پایانی) و بر اساس توصیه NRC (۱۲) تنظیم گردیدند. ترکیب جیره‌های آزمایش سه دوره در جدول ۲ ارائه شده است.

در سن ۵۶ روزگی جوجه‌ها کشتار شده، و پیش از کشتار برای تعیین کلسترول و تری‌گلیسرید پلاسما از آنها خون‌گیری به عمل آمد، و طبق روش‌های آنزیمی زیست شیمی^۳ نمونه‌های مورد نظر آماده، و با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر^۴ غلظت آنها اندازه‌گیری شد. پس از کشتار، وزن لاشه با پر، وزن لاشه بدون پر، وزن لاشه خالی و چربی‌های حفره شکمی (ناحیه سنگدان و کلواک) توزین شد. سپس استخوان ران پای چپ هر پرنده از لاشه جدا، و درصد خاکستر استخوان تعیین گردید. داده‌ها با استفاده از روش مدل‌های خطی عمومی نرم‌افزار SAS (۱۴) تجزیه و تحلیل، و میانگین‌ها با روش دانکن (۶) مقایسه شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه آماری اثر جنس، نوع دارو، سطوح دارو و متیونین بر کلسترول و تری‌گلیسرید پلاسما در جداول ۳ و ۴ ارائه شده است. اثر جنس بر کلسترول و تری‌گلیسرید پلاسما معنی‌دار ($P < 0/01$)، و مقادیر آنها در جنس نر نسبت به جنس ماده بیشتر بود. به نظر می‌رسد زیادتر بودن کلسترول و تری‌گلیسرید در جنس نر به علت زیاد بودن VLDL^۵ می‌باشد، که کلسترول و تری‌گلیسرید را از بافت‌های محیطی به خون انتقال می‌دهد. همچنین، در جنس ماده مقدار HDL^۶ بیشتر از جنس نر است،

که خود HDL، کلسترول و تری‌گلیسرید را از خون جمع کرده و به بافت‌های محیطی و یا به کبد برای ساخت نمک‌های صفراوی منتقل می‌کند. علت زیاد بودن HDL در جنس ماده مشخص نیست، ولی این طور تصور می‌شود که در ارتباط با هورمون‌های جنسی باشد.

داروها اثری بر این صفات نداشتند. با افزایش سطح دارو از میزان کلسترول و تری‌گلیسرید پلاسما کاسته شد، ولی از لحاظ آماری معنی‌دار نبود. چنین استنباط می‌شود که به علت سوخت و ساز داروها در کبد و دفع آنها همراه با املاح صفراوی (به صورت ترکیب با تائورکولات و گلیکوکولات)، دفع کلسترول افزایش یافته و میزان آن کم می‌شود، و چون کلسترول اسیدهای چرب ساخته می‌شود، بنابراین بر تری‌گلیسرید هم اثر می‌گذارد. این نتایج با یافته‌های بارتوف و جنسن (۳) در تضاد می‌باشد.

با افزایش سطح مکمل متیونین به ۰/۲ درصد جیره، میزان کلسترول و تری‌گلیسرید افزایش یافت ($P < 0/01$). به نظر می‌رسد متیونین با تأمین کردن گروه‌های متیل به وسیله واکنش‌های متیلاسیون باعث ساخته شدن کولین می‌شود، و چون کولین یک عامل لیپوتروپیک است باعث بسیج کردن تری‌اسیل‌گلیسرول‌ها از کبد و بافت‌های محیطی به خون می‌شود، و مقادیر اینها در خون افزایش می‌یابد.

اثر متقابل نوع دارو و سطح دارو بر کلسترول و تری‌گلیسرید پلاسما معنی‌دار ($P < 0/05$) بود، و با افزایش سطح هر سه دارو از مقدار کلسترول و تری‌گلیسرید پلاسما کاسته شد. با مقایسه داروها در سطح یکسان، مشاهده شد که کاهش در مقدار کلسترول و تری‌گلیسرید پلاسما با داروی ترکیبی نسبت به لازالوسید، و لازالوسید نسبت به سالینومایسین بیشتر است. مکانیزم این که نوع دارو چه اثری بر کلسترول و تری‌گلیسرید پلاسما دارد هنوز ناشناخته است.

اثر متقابل سطح دارو و سطح متیونین بر این صفات

3. Ziest-Chem. Diagnostica, Cat. No. 10-508, 528

4. UV 2100, UV-vis. Recording spectrophotometer, Shimadzu, Japan

6. High density lipoproteins

۱. سالینومایسین سدیم ۱۲ درصد ۲. لازالوسید سدیم ۱۵ درصد

5. Very low density lipoproteins

جدول ۱. تیمارهای آزمایش

تیمار	
۱	(شاهد) صفر درصد جیره متیونین + صفر سالیئومایسین (میلی گرم در کیلوگرم) + جیره پایه
۲	۰/۱ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۳	۰/۲ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۴	صفر درصد جیره متیونین + ۶۰ میلی گرم در کیلوگرم سالیئوماسین + جیره پایه
۵	۰/۱ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۶	۰/۲ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۷	صفر درصد جیره متیونین + ۹۰ میلی گرم در کیلوگرم سالیئومایسین + جیره پایه
۸	۰/۱ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۹	۰/۲ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۱۰	(شاهد) صفر درصد جیره متیونین + صفر لازالوسید (میلی گرم در کیلوگرم) + جیره پایه
۱۱	۰/۱ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۱۲	۰/۲ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۱۳	صفر درصد جیره متیونین + ۱۰۰ میلی گرم در کیلوگرم لازالوسید + جیره پایه
۱۴	۰/۱ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۱۵	۰/۲ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۱۶	صفر درصد جیره متیونین + ۱۵۰ میلی گرم در کیلوگرم لازالوسید + جیره پایه
۱۷	۰/۱ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۱۸	۰/۲ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۱۹	(شاهد) صفر درصد جیره متیونین + صفر سالیئومایسین + صفر لازالوسید (میلی گرم در کیلوگرم) + جیره پایه
۲۰	۰/۱ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۲۱	۰/۲ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۲۲	صفر درصد جیره متیونین + ۳۰ سالیئومایسین + ۱۵۰ لازالوسید (میلی گرم در کیلوگرم) + جیره پایه
۲۳	۰/۱ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۲۴	۰/۲ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۲۵	صفر درصد جیره متیونین + ۴۵ سالیئومایسین + ۷۵ لازالوسید (میلی گرم در کیلوگرم) + جیره پایه
۲۶	۰/۱ درصد جیره متیونین + " " " " + "
۲۷	۰/۲ درصد جیره متیونین + " " " " + "

جدول ۲. ترکیب و اجزای تشکیل دهنده جیره‌های غذایی (درصد)

نوع جیره	۰-۳ هفته	۳-۶ هفته	۶-۸ هفته
اجزای جیره			
ذرت	۶۰	۶۰	۷۳/۵۴
کنجاله سویا	۲۵/۰۴	۲۰	۱۹/۷۶
گندم	۵/۶۸	۱۲/۵۲	۰/۹۱
پودر ماهی	۶	۴/۳۵	۳
پودر یونجه	۰/۵	۰/۵	۰
پوسته صدف	۱/۲۹	۱/۳۷	۱/۴۹
مونوکلسیم فسفات	۰/۷۱	۰/۵	۰/۶۳
مکمل ویتامینی	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵
مکمل معدنی	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵
نمک	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵
دی-ال متیونین	۰/۱۴	۰/۱۱	۰/۰۲
ترکیبات محاسبه شده			
انرژی قابل سوخت و ساز (کیلوکالری در کیلوگرم)	۲۹۰۰	۲۹۵۰/۹۲	۳۰۰۹
پروتئین (%)	۲۰/۸۶	۱۸/۴۴	۱۷
کلسیم (%)	۰/۹۲	۰/۸۴	۰/۸۵
فسفر مفید (%)	۰/۴۱	۰/۳۳	۰/۳۲
متیونین + سیستئین (%)	۰/۸۵	۰/۷۵	۰/۶۲
لیزین (%)	۱/۱۵	۰/۹۶	۰/۸۷

هر ۲/۵ کیلوگرم مکمل تأمین کننده مواد زیر است: منگنز ۱۰۰ گرم، روی ۶۵ گرم، آهن ۵۰ گرم، مس ۵ گرم، کبالت ۰/۱ گرم، سلنیوم ۰/۲ گرم، ویتامین‌های A ۱۱MIU، B₁ ۱/۵ گرم، B₂ ۶ گرم، B₃ ۱۲ گرم، B₆ ۱/۵ گرم، B₁₂ ۱۶ میلی‌گرم، D₃ ۱/۸MIU، E ۱۸ گرم، K₃ ۲/۵ گرم، فولاسین ۱ گرم، نیاسین ۳۰ گرم، بیوتین ۱۰۰ میلی‌گرم و کولین کلراید ۵۵۰ گرم، و نیز آنتی اکسیدان ۱۰۰ گرم.

نقش‌های آنها اثر بر استئوبلاست و تشکیل استخوان، و ذخیره یون‌های Ca^{2-} ، SO_4^{2-} و PO_4^{3-} است، و با توجه به این که بیشترین بخش استخوان (حدود ۷۰ درصد) از مواد معدنی تشکیل شده، بدیهی است که در جنس نر بیشتر باشد.

مقایسه میانگین‌ها نشان داد که افزایش سطح دارو به بالاتر از سطوح پیشنهاد شده، باعث کاهش درصد خاکستر استخوان گردید، که معنی دار ($P < 0/05$) بود. دلایل زیر را به عنوان علل احتمالی این موضوع می‌توان برشمرد:

۱. به خاطر کاهش مصرف خوراک با افزایش سطح دارو.
۲. این داروها با املاح معدنی تشکیل کیلات داده و قابلیت دسترسی آنها را تغییر می‌دهند.
۳. احتمال می‌رود افزایش سطح این داروها باعث عدم تعادل الکترولیت بدن شود، که نتیجه آن در مقدار خاکستر منعکس

معنی دار ($P < 0/01$) بود. هنگامی که دارو در جیره استفاده نشد، با افزایش سطح متیونین، افزایش چشم‌گیری در مقدار کلسترول و تری‌گلیسرید مشاهده شد، در صورتی که با افزایش سطح دارو، کمترین مقدار کلسترول و تری‌گلیسرید زمانی به دست آمد که در جیره متیونین استفاده نشده بود. این یافته بیانگر آن است که سطح دارو تا حدودی توانسته است اثر مکمل متیونین را در افزایش مقدار این صفات در خون تعدیل کند.

نتایج تجزیه آماری اثر جنس، نوع دارو و سطح دارو و متیونین بر درصد خاکستر استخوان و ترکیب لاشه در جداول ۵ و ۶ ارائه شده است. اثر جنس بر درصد خاکستر استخوان معنی دار ($P < 0/05$)، و در جنس نر بیشتر از ماده بود، که به نظر می‌رسد به خاطر هورمون‌های جنسی نر باشد. آندروژن‌ها و مشتقات آنها به عنوان استروئیدهای آنابولیک معروفند. یکی از

جدول ۳. نتایج تجزیه آماری اثر جنس، نوع دارو، سطح دارو و سطح متیونین بر کلسترول و تری‌گلیسرید پلازما

میانگین مربعات تصحیح شده (MS)		درجات آزادی	منابع تنوع
تری‌گلیسرید	کلسترول		
(میلی‌گرم در دسی‌لیتر) (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)			
۲۳۷۴/۴۲***	۳۹۳۸/۹*	۵۳	تیمار
۸۱۷۸/۱۲**	۲۵۷۰۷/۳**	۱	جنس
۲۵۰/۱۹ ^{NS}	۱۲۸۷/۶ ^{NS}	۲	نوع دارو
۲۷۷۶/۵۲ ^{NS}	۵۶۱۸/۶ ^{NS}	۲	سطح دارو
۶۶۹۰/۱۹**	۱۵۰۷۹**	۲	سطح متیونین
۴۱۹/۶۶ ^{NS}	۲۰۸۹/۱۲ ^{NS}	۲	جنس × نوع دارو
۲۴۰۶/۵۶ ^{NS}	۵۸۱/۵۶ ^{NS}	۲	جنس × سطح دارو
۱۷۳۲/۴۲ ^{NS}	۴۶۷۱/۰۵ ^{NS}	۲	جنس × سطح متیونین
۲۶۰۴/۸۲*	۶۷۶۳/۵*	۴	نوع دارو × سطح دارو
۱۶۶۲/۷۸ ^{NS}	۲۲۸۶/۸۶ ^{NS}	۴	نوع دارو × سطح متیونین
۱۳۶۷۰/۱۶***	۱۰۹۱۰/۵**	۴	سطح دارو × سطح متیونین
۲۶۵/۲ ^{NS}	۶۸۹/۹۲ ^{NS}	۴	جنس × نوع دارو × سطح دارو
۱۹۸/۴۴ ^{NS}	۱۰۰۴/۸۸ ^{NS}	۴	جنس × نوع دارو × سطح متیونین
۸۰۷/۹۶ ^{NS}	۳۷۲۶/۶۴ ^{NS}	۴	جنس × سطح دارو × سطح متیونین
۱۱۹۷/۹ ^{NS}	۲۱۷۹/۸۶ ^{NS}	۸	نوع دارو × سطح دارو × سطح متیونین
۳۳۶/۷ ^{NS}	۶۷۹/۲۳ ^{NS}	۸	جنس × نوع دارو × سطح دارو × سطح متیونین
۱۰۵۶/۹۹	۲۴۳۴	۱۰۸	خطای آزمایش
		۱۶۱	کل

***، **، *، NS: به ترتیب معنی دار در سطوح ۰/۰۰۱، ۰/۰۱، ۰/۰۵، و غیرمعنی دار

جدول ۴. اثر اصلی جنس، نوع و سطح دارو و سطح متیونین بر کلسترول و تری‌گلیسرید پلازما

تری‌گلیسرید (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)	کلسترول (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)	تیمار	اثر اصلی
۹۳/۱۵ ^a	۱۶۵/۴۶ ^a		جنس
۷۸/۹۳ ^b	۱۴۰/۲۷ ^b		نر
			ماده
			نوع دارو
۸۸/۴۹	۱۵۸/۱۴۷		سالیتمو مایسین
۸۴/۴۶	۱۴۸/۵۱		لازالوسید
۸۵/۱۷۶	۱۵۱/۹۴		سالیتمو مایسین + لازالوسید
			سطح دارو (میلی‌گرم در کیلوگرم)
۹۴/۳۲	۱۶۴/۳۹	۱	
۸۲/۱۲	۱۴۹/۱۸	۲	
۸۱/۶۹	۱۴۵/۰۲	۳	
			سطح متیونین
۷۸/۳۹ ^b	۱۴۵/۹۷ ^b	۰	
۸۰/۹۲ ^b	۱۴۰/۷ ^b	۰/۱ درصد جیره	
۹۸/۸۱ ^a	۱۷۱/۹۲ ^a	۰/۲ درصد جیره	
۸۶/۰۴۴ ± ۳۲/۵۱	۱۵۲/۸۶ ± ۴۹/۳۳		میانگین ± انحراف معیار

در هر ستون اعدادی که دارای حروف مشابه نیستند با یکدیگر اختلاف معنی دار دارند (P < ۰/۰۵).

جدول ۵. نتایج تجزیه آماری اثر جنس، نوع دارو و سطح دارو و متیونین بر درصد خاکستر استخوان و ترکیب لاشه

منابع تنوع	درجات آزادی	درصد خاکستر استخوان	درصد لاشه خالص	درصد چربی حفره شکمی
تیمار	۵۳	۳۳/۰۶ ^{NS}	۶/۰۶*	۰/۸۵ ^{###}
جنس	۱	۶۶/۵۵*	۸/۲۳ ^{NS}	۱۶/۹۴ ^{###}
نوع دارو	۳	۳/۵۲ ^{NS}	۱۴/۱۶ ^{NS}	۰/۱۵ ^{NS}
سطح دارو	۳	۱۶۶/۲۳ ^{###}	۳۵/۳۳ ^{###}	۴/۲۳ ^{###}
سطح متیونین	۳	۸۰/۵۶ ^{NS}	۰/۷۵ ^{NS}	۰/۵۶ ^{NS}
جنس × نوع دارو	۳	۲/۵۲ ^{NS}	۴/۶۵ ^{NS}	۰/۰۸ ^{NS}
جنس × سطح دارو	۳	۱۷/۰۸ ^{NS}	۴/۲۵ ^{NS}	۰/۷۲ ^{NS}
جنس × سطح متیونین	۳	۹۲/۴۵ ^{NS}	۱۲/۸۶ ^{NS}	۰/۴۹ ^{NS}
نوع دارو × سطح دارو	۴	۲۳/۲۶ ^{NS}	۴/۷۴ ^{NS}	۰/۱۴ ^{NS}
نوع دارو × سطح متیونین	۴	۵۸/۲ ^{NS}	۱/۴۵ ^{NS}	۰/۴۹ ^{NS}
سطح دارو × سطح متیونین	۴	۲۴/۴۲ ^{NS}	۴/۸۰ ^{NS}	۰/۵ ^{NS}
جنس × نوع دارو × سطح دارو	۴	۱۱/۷۶ ^{NS}	۲/۰۷ ^{NS}	۰/۶ ^{NS}
جنس × نوع دارو × سطح متیونین	۴	۱۲/۸۰ ^{NS}	۱/۳۵ ^{NS}	۰/۲۴ ^{NS}
جنس × سطح دارو × سطح متیونین	۴	۱۷/۳۶ ^{NS}	۸/۹۳*	۱/۳۳*
نوع دارو × سطح دارو × سطح متیونین	۸	۲۷/۶ ^{NS}	۱/۵۷ ^{NS}	۰/۳ ^{NS}
جنس × نوع دارو × سطح دارو × سطح متیونین	۸	۸/۶۳ ^{NS}	۵/۱۵ ^{NS}	۰/۲۲ ^{NS}
خطای آزمایش	۱۰۸	۳۳/۲۴	۳/۳۳	۰/۳۹
کل	۱۶۱			

*, **, ###, NS: به ترتیب معنی دار در سطوح ۰/۰۱، ۰/۰۵ و ۰/۰۰۱ و غیرمعنی دار

جدول ۶. اثر اصلی جنس، نوع و سطح دارو و سطح متیونین بر خاکستر استخوان و ترکیب پلاسما

اثر اصلی	تیمار	درصد خاکستر استخوان	درصد لاشه خالص	درصد چربی حفره شکمی
جنس				
نر		۳۵/۴۷ ^a	۷۹/۹۸	۲/۲۹ ^b
ماده		۳۲/۹۴ ^b	۷۹/۵۳	۲/۹۴ ^a
نوع دارو				
سالینومایسین		۳۵/۱۷	۷۹/۲	۲/۳۶
لازالوسید		۳۴/۶۳	۷۹/۸	۲/۵۶
سالینومایسین + لازالوسید		۳۴/۷۴	۷۹/۸۷	۲/۶۷
سطح دارو (میلی گرم در کیلوگرم)				
۱		۳۶/۶ ^a	۸۰/۶۴ ^a	۲/۳۴ ^c
۲		۳۴/۷۸ ^{ab}	۷۹/۵۷ ^b	۲/۶۲ ^b
۳		۳۳/۰۹ ^b	۷۹/۰۶ ^b	۲/۹ ^a
سطح متیونین				
۰		۳۶/۲۴	۷۹/۸۶	۲/۶
۰/۱ درصد جیره		۳۴/۰۵	۷۹/۷۸	۲/۵۳
۰/۲ درصد جیره		۳۴/۱۹	۷۹/۶۳	۲/۷۳
میانگین ± انحراف معیار		۳۴/۸۲ ± ۵/۷۸	۷۹/۷۶ ± ۱/۸	۲/۶۲ ± ۰/۶۲

در هر ستون اعدادی که دارای حروف مشابه نیستند با یکدیگر اختلاف معنی دار دارند ($P < 0/05$)

این نتایج مطابق با یافته‌های برخی از پژوهشگران (۱ و ۹) است. با افزایش سطح دارو، درصد چربی حفره شکمی افزایش یافت ($P < 0/05$)، ولی این نتیجه با گزارش‌های برخی از پژوهشگران (۵ و ۱۰) هم‌خوانی ندارد.

نتایج این پژوهش نشان داد که:

۱. افزایش سطح داروهای یونوفور مورد بررسی باعث کاهش کلسترول و تری‌گلیسرید پلاسما می‌گردد.
۲. با افزایش سطح داروهای یونوفور در جیره، قابلیت دسترسی مواد معدنی، هم در مجرای گوارشی و هم در سطح غشای سلولی، تغییر می‌کند.
۳. وجود این داروها در جیره باعث کاهش درصد لاشه می‌شود.
۴. مکمل متیونین نمی‌تواند کاهش درصد لاشه خالص ناشی از مصرف این داروها را بهبود بخشد.

سپاسگزاری

بدین وسیله از مسئولین محترم دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان، به خاطر ایجاد تسهیلات لازم و تأمین هزینه‌های طرح سپاسگزاری می‌گردد.

می‌گردد. این نتایج با یافته‌های الساسر (۷) هم‌خوانی دارد، ولی با نظریات برخی دیگر از پژوهشگران (۲ و ۱۵) در تضاد است. بررسی اثر اصلی سطح دارو نشان داد که افزایش سطح دارو به بالاتر از سطوح توصیه شده، درصد لاشه خالص را تقریباً به میزان دو درصد نسبت به گروه شاهد کاهش داده است ($P < 0/05$). به نظر می‌رسد کاهش درصد لاشه خالص با افزایش سطح دارو، به علت کاهش وزن بدن است، که در نتیجه کاهش مصرف خوراک حاصل شد، چون با افزایش سطوح دارو از میزان مصرف خوراک کاسته شد، که به اثر بی‌اشتهاکنندگی این داروها نسبت داده می‌شود.

اثر جنس و سطح دارو، چربی حفره شکمی را از لحاظ آماری ($P < 0/01$) تحت تأثیر قرار داد. با بررسی اثر اصلی جنس، مشاهده شد که مقدار چربی حفره شکمی در جنس ماده نسبت به جنس نر بیشتر و معنی‌دار ($P < 0/05$) است، که احتمال می‌رود به خاطر هورمون‌های جنسی ماده، به ویژه استروژن باشد. این هورمون فعالیت غده تیروئید را محدود کرده، در نتیجه باعث کاهش سوخت و ساز پایه در مرغ می‌شود، و در اثر آن مازاد انرژی به صورت چربی در بدن ذخیره می‌گردد.

منابع مورد استفاده

۱. پوررضا، ج. ۱۳۷۶. تخمین چربی حفره بطنی با استفاده از اندازه‌گیری تری‌گلیسریدهای پلاسما و رطوبت لاشه در جوجه‌های گوشتی. علوم کشاورزی و منابع طبیعی (۱): ۳۱-۴۱.
۲. گلیمان، ا. و م. سالار معینی. ۱۳۷۴. تغذیه طیور. واحد آموزش و پژوهش معاونت کشاورزی سازمان اقتصادی کوثر، تهران.
3. Bartov, I. and L. S. Gensen. 1980. Effect of dietary ingredients on monensin toxicity in chicks. *Poult. Sci.* 59: 1818-1823.
4. Brander, G. G., D. M. Pugh and R. J. Bywater. 1991. *Veterinary Applied Pharmacology and Therapeutics*. 5th. Edition, Bath. Press, Great Britain.
5. Damron, B. L., R. H. Harms, A. S. Arafa and D. M. Janky. 1979. The effect of dietary lasalocid and monensin in the presence of roxarsone and graded methionine levels on broiler performance and processing characteristics. *Poult. Sci.* 59: 1487-1497.
6. Duncan, D. B. 1955. Multiple range and multiple F tests. *Biometrics* 11: 1-42.
7. Elsasser, T. H. 1984. Potential interactions of ionophore drugs with divalent cations and their function in the animal body. *J. Anim. Sci.* 59: 845-853.
8. Keshavarz, K. and L. R. McDougald. 1982. Anticoccidial drugs: Growth and performance depressing effects in young chickens. *Poult. Sci.* 61: 699-705.

9. Leeson, S. and J. D. Summers. 1980. Production and carcass characteristics of the broiler chicken. Poul. Sci. 59: 786-798.
10. Metzler, M. J., W. M. Britton and L. R. McDougald. 1987. Effects of monensin feeding and withdrawal time on growth and carcass composition in broiler chickens. Poul. Sci. 66: 1451-1458.
11. Nan, C. W., B. Manning, M. B. Patel and J. McGinnis. 1979. Observation of the effects of different dietary sodium levels and coccidiostats (monensin and lasalocid) on growth, feed efficiency, water intake and mortality of broilers. Poul. Sci. 58: 1088 (Abstr.).
12. National Research Council. 1994. Nutrient Requirements of Poultry. 9th. Edition, National Academy Press, Washington DC.
13. Versteegh, P. Z. M., H. A. J. Jongloed and A. W. Simons. 1990. Ionophorous anticoccidial drugs in coccidiosis control. Brit. Poul. Diseases 64: 198-209.
14. SAS Institute. 1993. SAS User's Guide. SAS Institute, Inc, Cary, NC.
15. Ward, T. L., K. L. Watkins and L. L. Southern. 1990. Interactive effects of sodium Zeolite A (Ethacal) and monensin in uninfected and *Eimeria acervulina* infected chicks. Poul. Sci. 69: 276-280.